

CUVÎNT ÎNAINTE

ION BOBOCEA

Secretar al Comitetului Județean Dimbovița al P.C.R.

Meritul de a fi dat țării primii tipografi, primii cărturari și primii poeți moderni obligă Tirgeviștea la întreținerea și sporirea fervoarei cărturărești de odinioară.

De aceea, cu tresărire caldă pe care ne-o dă încă un eveniment cultural născut sub un bun augur, îmbrățișăm inițiativa Muzeului de istorie de a edita această culegere cu profil conturat, în care știința exactă ia locul fantezicii, documentul ireversibil trece înaintea ficțiunii literare.

VALACHICA e letopisețul — conceput la modul contemporan — al viziunii noastre asupra istoriei, istoriei culturii și a artei. Ea adună în juru-i o pleiadă de cronicari plecați deopotrivă asupra timpului încremenit în vestigii și izvoade, dar și asupra timpului în marș năvalnic către culmile vieții.

Nicăieri ca aici, în Tirgoviște — care prețuia în conștiința lui Mihail Kogălniceanu „MAI MULT DECÎT SPARTA ȘI ATENA“ — nicăieri nu-și află mai îndreptățit loc și justificare o publicație de istorie, cu toate ramurile acestei înalte discipline. Pentru că aici, așa cum notează Alexandru Vlahuță, „S-A ZĂMISLIT O BUNĂ PARTE A ISTORIEI ȚĂRII“; pentru că aici se zămislește zi de zi și ceas de ceas un generos capitol de istorie contemporană. Deoarece materia primă a îndeletnicirii istoricilor, muzeografilor rămîne timpul, cu verbul la trecut, ei trebuie să stea mereu de veghe la căpățiul evenimentelor, consemnându-le pentru alte tîrzii aduceri aminte.

Apariția primului volum al acestei culegeri de studii și materiale de istorie, istorie a culturii și a artei, bogat în căutări, viu în comentarii și aprig în susțineri, îndreptățește adeziunea noastră la năzuințele cu care pleacă la drum. De aceea ne vom afla întotdeauna, cu toate disponibilitățile sufletești, lângă colaboratorii acestei publicații, pe care-i

așteaptă o muncă pe cit de temerară, pe atât de frumoasă. Căci a trudi pentru sporirea patrimoniului istoric, cultural și artistic este încă una din trăsăturile care fac cinste fiilor acestui județ.

Armele de ceremonie din aur, descoperite la Piersinari, tezaurul monetar din arginat de la Căprioru, vasele din lut de la Geangoiești, ruinele de la curțile domnești din Tîrgoviște, Potlogi și Doicești reprezintă rădăcinile păstrătoare de virtuți străbune, pină la care trebuie să coborîm — ca să ne înălțăm. Căci departe de a fi sleit, izvorul etnografic și folcloric al așezărilor dimbovițene așteaptă să fie mereu captat și scos la lumină, pentru bucuria oamenilor. Încă nu știm totul despre prezența aici a lui Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș și Mihai Viteazul; încă n-avem o privire exhaustivă asupra vieții și operei lui Coresi ot Tîrgoviște, Ion Heliade Rădulescu, Vasile Cîrlova și Grigore Alexandrescu; încă ne e dor de slova înțeleaptă așternută în calea Tîrgoviștei literare și istorice de Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, Duiliu Zamfirescu și Nicolae Iorga; încă n-am refăcut în memoriale evocative drumurile lui Mihai Eminescu, Nicolae Grigorescu, Elena Văcărescu, Victor Eftimiu, Smara Gheorghiu, Șerban Cioculescu, Vladimir Streinu și George Călinescu prin cetatea Basarabilor și a noastră; încă n-am cules toată lumina risipită de Gabriel Popescu, Gheorghe Petrașcu și Bob Bulgaru în pinzele dragi; încă n-am prins în pagini scumpe verva lui Ion Luca Caragiale, scrișnetul lui Raicu Ionescu-Rion, omenia lui Ion Al. Brătescu-Voinesti, umorul și sarcasmul lui Ion C. Vissarion, acordurile lui Ionel Fernic, trilurile Rodicăi Bujor, drama lui George Cair, Radu Cosmin și Ioan Ciorănescu, strîns legate de Tîrgoviștea care cerne și discerne, asimilează și prețuiește tot ceea ce înfringe efemerul...

Tăcută ca gloria, nu zgomotoasă ca succesul, contribuția intelectualilor noștri își adaugă prin VALACHICA roadele la recolta atîtor oameni de știință, cultură și artă, fascinați de trecutul și de prezentul Tîrgoviștei.